

Борбата

1967

15

АПРИЛ
СЪБОТА

НА РАВНИЩЕТО НА ГОЛЕМИТЕ ЗАДАЧИ

(ПЕТА ОКРЪЖНА ОТЧЕТО-ИЗБОРНА КОНФЕРЕНЦИЯ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ)

Завчера в салона на Дома на Народната армия — Велико Търново дойдоха най-добрите агитисти, делегати на петата окръжна отчетно-изборна конференция на Отечествения фронт.

Скъпи гости на конференцията бяха членовете на ЦК на БКП — Енчо Стайков — председател на Националния съвет на Отечествения фронт, Димитър Стойков — първи заместник-председател на Комитета, за държавен контрол, Йордан Костов — първи секретар на Окръжния комитет на БКП, секретарите на Окръжния комитет на Партията Димитър Стоянов и Данка Иванова, Димитър Тужаров — председател на изпълкома на Окръжния народен съвет, народните представители — проф. Петко Кунин и Иван Врачев, представители на политическите и масовите организации, членници от производството и други.

Председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Тодор Попов откри конференцията и предложи с еднотинно гласуване да се почетے паметта на На дежда Галева, член на Окръжния комитет на Отечествения фронт.

Председателстващата конференция Марин Митрев — секретар на Окръжния комитет на Отечествения фронт, обяви дневния ред и съставите на комисиите, които бяха одобрени с пълно болшинство.

Доклад за дейността на окръжната отчетно-изборна конференция прочете нейният председател Тодор Попов. В него той изтъкна, че задачата на организацията е била преди всичко да съдейства за изпълнение на народно-стопанския план, за по-пълно използване на всички материални и трудови ресурси на окръга, за повишаване производителността

на труда, за намаляване себестойността на продукцията и увеличаване националния доход. „Ще работим активно и енергично за повишаване съзнанието и съзнателното отношение на трудещите се към изпълнението на стопанските задачи“ — каза док. ладчикът. Комитетите и организациите в Кесарево, Стражица, Подски Тръбеш, Карансен и др. поотделно на свои събрания и заседания разглеждат конкретни стопански задачи и организират мобилизирането на своите членове. Заслужава да се споменат положителният опит на с. Килифарево, където се организира такава масово-разяснителна дейност, че се създаде цяло движение сред населението за хигиенизиране и разкрасяване на домовете и улиците, на цялото село.

Разнообразна разяснителна и масово-политическа работа извърши окръжната отчетно-изборна конференция във връзка с Постановлението на Министерския съвет и Възвизането на Общонародния комитет за развитието на Велико Търново като исторически, културен и туристически град. Населението на окръга с ентузиазъм и повишено самосъзнание се отзова на това високо-патриотично напътствие за запазване и разхубавяне на самобитния облик на древния град, за разкриване и възстановяване на най-ценните му паметници. За кратък срок във фонда „Велико Търново“ се внесоха над 170 000 лева само по линията на Отечествения фронт.

Сега политическата просветна работа по-жива, по-интересна и по-близка до хората. Но има и комитети, които не могат да се откъснат от старите форми и методи на работа, което довежда до нередовни занимания на просветните зена — Балван, Горна

Студена, Горна Липница, Бланица, Самоводене. Основната задача на политическата просветна работа трябва да бъде всеотдайно съдействие за осъществяване на социалистическото строителство, за създаване на нови социалистически отношения между хората, за повишаване на трудовата и обществената активност. Комитетите да насочват своята политическа и просветна работа за още по-упорита борба срещу буржоазните отживелици и разобличаване на идеологическата диверсия на империализма, за възпитание на младежта и населението в патриотичен дух и пролетарски интернационализъм.

През последната година на отчетния период бяха включени в просветните форми 58 933 участници — 35 522 жени и 23 411 мъже.

Въпросите на патриотичното и воинското възпитание трябва да заемат централно място в дейността на комитетите и организациите на Отечествения фронт. Да се разширят досегашните форми на изучаване историята на населеното място, романтиката и героизма на нашето съвремие, гостуване патрона на квартала и улицата по почта на квартал „В. Коларов“ — Велико Търново, срещи с партизани, вечери, обсъждания на книги и други.

Особено голямо внимание трябва да се обърне на ролята на жените, за тяхното политическо и културно издигане, за укрепване на семейството и правилното възпитание на децата. Да се разшири движението за комунистически труд в селското стопанство.

Другият Попов се сприя и на работата на окръжната организация за развитието на социалистическата демокрация. Народните съвети и Отечествения фронт трябва да разширят дейността си за изграждане на здрав марксистско-ленински мироглед на всички хора, за участието им в държавните органи, за ролята на другарските съдилища, които все повече се налагат в практиката. Не е необходимо и по-нататъшното укрепване на най-малкото звено, където се решават задачите — нито вата организация, която все повече се утвърждава като основна форма за осъществяване на морално-политическото единство на народа.

По доклада станаха оживени разсъждения. Изказалите се делегати споделиха с възхищение и восторг успехите в своята работа. Разказаха за многобройните инициативи, организирани в общини

и селски райони, кварталите, градовете и селщата, посветени на 40-ия юбилей на Отечествения фронт, 25 години от неговото създаване и 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция.

От името на Окръжния комитет на БКП се изказа Данка Иванова. Тя говори за все повече нарастващата роля на организацията, за разширяване на демократичните начала в нашия обществен живот по пътя на непосредственото участие в работата на народните съвети, другарските съдилища, доброволните отряди, комисиите за народен контрол. Спря се и на основната задача — дълбоко да се обмисли и решително да се подобри работата на комитетите и организациите на Отечествения фронт в духа на конгресните изисквания, за мобилизиране силите на трудещите се в изпълнение на грандиозните, незапомнени по темпове и мащаби задачи на петата петилетка. Оцени съвременното сред-жени-село-стопански труженнички като движение с голяма общественост, с мобилизираща и възпитателна роля. Накрая тя изрази увереността си, че Отечествения фронт ще изпълни своята длъжност пред Партията.

Посрещнат сърдечно с бурни аплодисменти, на трибуната застава Енчо Стайков. Никого не бива да забравяме, че в основата на Отечествения фронт стои съюзът между работниците и селяните. Идеята на Ленин за съюз на селани и работници доби нещо българско, а именно българската плът започна своето изказване той. Говори за голямото значение на организацията, за нейното място и роля в обществената дейност, за чистотата и за възпитанието на новия човек. Централната задача е запознаване с интензификацията на народното стопанство. Другият Стайков напази много добри оценки на доклада. Спря се по-подробно за съвместната работа на народните читалища.

Отечествения фронт, на социалистическата демокрация, обществен контрол и ролята на нивозите организации. Той завърши своето изказване с пожелание за успешна работа за развитието на селата и градовете от окръга и изпълнение на решенията на Деветия партиен конгрес. Приветства делегатите от името на Националния съвет на Отечествения фронт. Конференцията избра нов окръжен комитет и ревизионна комисиия.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА БКП,
НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН
СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ
ФРОНТ
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Брой 46

(2237)
ГОДИНА XXIV
Цена 2 ст.

ДА ПОСРЕЩЕМ ДОСТОЙНО ВЕЛИКАТА ГОДИШНИНА

В четвъртък във Велико Търново се състоя заседание на Окръжния организационен комитет по честването на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Представители на окръжните институти и масови организации разказаха за някои прояви, станали в чест на великата годишнина, за онези инициативи, които ще се организират в бъдеще.

Председателят на Градския комитет на Отечествения фронт в Свищов другарят Зенов Данаилов запозна присъстващите с подготовката на честванията в Свищов във връзка с 50-годишнината от освобождението на града от руските войски.

Накрая кандидат-членът на Централния комитет на БКП и секретар на Окръжния комитет на БКП Димитър Стоянов взе отношение по повдигнатите въпроси. Известна подготовка за честването на великата годишнина има — каза той. — Обаче когато се отиде в предприятия, в населените места, все още тя не може да проличи. Затова е необходимо мероприятията, които различните организации и институти са присели във връзка с честването, да се разяснят на трудещите се, да станат те тяхно дело,

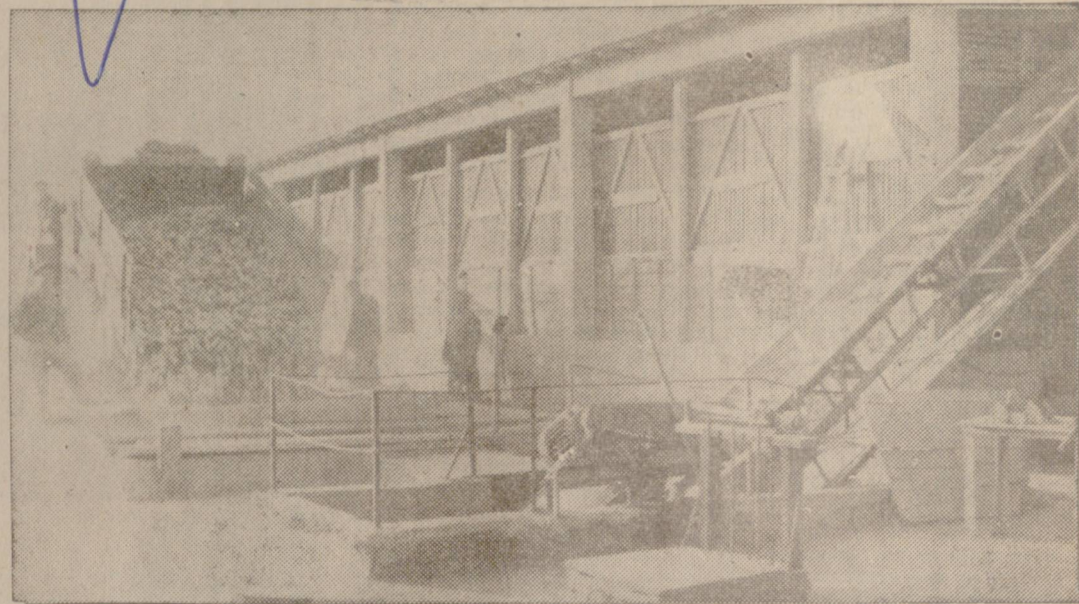
Следва вече да се премине към практическа работа по подготовката на годишнината.

По-нататък другарят Стоянов говори за идеино-художественото съдържание на всички мероприятия. И в това отношение е нужно да се съсредоточим вниманието ни.

Не бива да се подценява и сегашният момент, в който се чествува годишнината. Нужно е да се изяснят нещата, в които да се разгледа значението на Октомврийската революция от различни аспекти. Тези лекции трябва да се изяснят вече не само в клубовете, а и на полето, във фермите, в бригадните станове — там, където са хората. Да се подчертават в тях по-важните етапи от развитието на дружбата ни със Съветския съюз, изградата, която нашата страна получава от тази дружба, единството на комунистическото движение и ролята на КПСС.

Не бива да откъсваме работата по подготовката на великата годишнина от изпълнението на нашите стопански задачи. Обратно, цялата дейност на предприятия и бригадите да се обвърже, да се подчини на юбилейната годишнина — завърши другарят Стоянов.

ЕДИНСТВЕНА В СТРАНАТА

Годиши наред работниците и специалните от системата на ДСО „Зърнени храни“ търсеха пътища за облекчаване на редица трудоемки процеси от бранша. Вниманието и усилията бяха насочени най-вече за внедряването на пълна или частична механизация при приемането, разтоварването, оронването, сушенето, почистването и транспортирането на зърнените кочани в складовите бази. Не по-малко време в тематичния план по рационализациите и изобретенията в облекчаването на фигурите темата: „Разработване на съоръжение за комплексна механизация за приемане, разтоварване, оронване, сушене, почистване и транспортиране на зърнените кочани в складовите бази на страната“, като се посочваше, че се желае частична или пълна механизация за спомагателни операции. Опитвахме много, в това число и тобухици, и великотърновци. Но напразно. Все нещо не достигаше. Оставаша още редица процеси, както са работели прадедите ни, а живеехме във века на космическите полети и реактивните двигатели.

Реактивен мотор? Може ли той

да бъде впрегнат за по-нататъшната обработка на оронованата зърна? И ако може, как да се направи? Ето, над подобни въпроси повече от година „умува“ не, а твори и горят с тази мисъл рационализаторската бригада от ДПЗХ „Трифон Саралиев“ — Велико Търново в състав Александър Алексиев, Христо Маринов и Димитър Дривев. Те разработиха успешно темата, а от няколко месеца е вече инсталирана и работи станцията за реактивно сушене на зърнената край гара Павликини. Но това е малко, за да се разбере стойността на това ново съоръжение, което е единствено в страната.

Само няколко цифри ще посочим, като вярваме, че ще дадат представа за голямата победа на рационализаторите, за това, колко много е облекчен трудът на работниците. Сега пълната кола с зърнени (или друго зърно) се изспива само за минути с помощта на автоматичен подежник в специалната шахта. А по-рано бяха необходими няколко души и най-малко 20—25 минути. С помощта на комплекс от ленти се зареждат сушилите и 800 тона зърно се

изсушава за 20—24 часа, вместо за 20 дни... За един час в двете роначки постъпват по 15—20 тона, пак без помощта на хората, а в комбинация от транспортни ленти. Зърното попада във две ОВ—20 (машини), където става почистването, и се изпраща за следващата операция — подготовката. Подготвеното зърно се подава чрез редлер или направо в склада, или във вагона с кошкантир. И пак сравнението с близкото минало — докато по-рано само за една роначка бяха необходими 6—8 души обслужващ персонал за една смяна, сега същият процес се изпълнява от двама души, които се използват и за другите манипулации. Ще бъде празната, ако не се спомне, че горивото за реактивния мотор е твърде евтино.

Годишният икономически ефект надхвърля 17 000 лв.; освобождават се повече от 10—15 души, а в някои случаи и повече. Производителността на труда се увеличава няколкократно, ограничено е разпояването, несравнимо е подобрен трудът на хората.

М. МАНОЛОВ
Сн. Н. КАЧАКОВ

ПО-ГОЛЯМА ГРИЖА ЗА ПОЛИВАНЕТО

За нормалното развитие на поливните култури — царевица, пшеница, захарно цвекло, люцерна, слънчоглед, ягоди, зеленчуци и други, е необходимо през началните фази на растеж да има достатъчно влага в почвата от есенно-зимните валежи.

Според физиологическите потребности някои от тези култури, в зависимост от климатичните условия, изразходват от 120 до 200 литра вода за едно растение през вегетационния период. Някои от тях, пак в зависимост от разпределението на годишните валежи, изпадат в критични фази по отношение на влагата в началото или през втората половина на вегетацията си, което е от съществено значение за определяне на напоятелните и поливни норми. През тези особено ниски на поливните култури се направлява растежът и развитието им, а оттам разкото по-вишаване на добивите.

Тази стопанска година се характеризира с малко есенни валежи, слаби снеговалежи през зимата и оскъдна пролет на запасеност с влага. А като се прибави и известният процент измръзвания на трайните насаждения, можем да кажем, че това е една трудна селско стопанска година, с типично пролетно засушаване. Валежите в окръга паднаха със съвсем неравномерно и в по-голямата си част са концентрирани в Пазарджишкия и Кудинския район, където почвената влага при житните култури е спаднала под 80 на сто от постоянната полска влажност. Както видим, така и тези показатели дават основание да се мисли, че в близките няколко дни, ако не паднат валежи, ще се наложи по-даването на вода за всички есенни посеви. Освен това по-вишаването на атмосферната

и почвената температура създава благоприятни условия за излизането на ранните полски зеленчукови култури, които не могат да се разсаждат без вода.

Необходимостта от вода е очевидна. Вода в изворите има, но някои от подготвителните работи в ТКЗС и ДЗС не са завършени. Не е приключен ремонтът на 11 помпени станции, като в ТКЗС — Михалци, Долна Липница, ДЗС — Балван, Церова кория и др. Не е извършен ремонт на 27 джъдовални машини и инсталации.

За сръчното и качествено напояване от решаващо значение е стопанската да разполага с технически изправна напоятелна канална мрежа. От 1100 км напоятелни канали, собствено на ТКЗС и ДЗС, досега са ремонтирани и почиствени 770 км. Някои от ръководствата все още недооценяват тази подготовка и не са почистили каналите — Сухиндол, Михалци, Драганово.

Нека не се забравя и това, че сега при сентбата на царевицата и другите околности култури много важно е дали трактористите са запознати с начините на напояване. Ориентирването на редовите спрямо водозточника е основно за дължене за всички специалисти, отговарящи за поливните площи.

Окръгът разполага с 609 000 дка поливни площи. За всеки декар от тях е планирано внасянето на определени количества торове и получаването на дадена продукция. За производството на 493 894 тона хляб и 393 672 тона фуражно зърно от решаващо значение е правилно да се използват възможностите на всеки поливен декар земя. Тази задача е решаваща сега.

ЗЕМЯТА ДИША

венчета. От току-що разпукнали те се пъпки на тополите се показват чудно лакирани първите златисточервени листенца...

Власно от шосето за Бугъзово се разстила местността 75-ти квартал. В равнината като езерна шир блок се надпреварват два

от него. Сменникът Адем Мехмедов ревниво поглежда ту машината, ту своя стащи.

— Адем, погвай я, какво ме гледаш? Да не губим нито минута! — повелява Иван.

Адем това и чака. Мята се на седалката и след минута-две

Старши трактористите Владимир Тошев и Борис Гевев, заедно със своите помощници обсъждат наратко работата преди навлизане за сента в новия блок...

ДНЕС В БРОЯ:

- На 2 стр. блок от материали за жените-първенци, „Константин Адрианович Рудановски“
- На 3 стр. „Птица за подобряване на жилищното строителство“
- На 4 стр. стихове за деца, „Името му вечно ще живее“

Г. МУСИНСКИ

ПЛАМЕННИ ПРИВЕТИ НА ЖЕНИТЕ-ПЪРВЕНЦИ!

Поместените тук няколко материала и снимки са по случай окръжния празник-събор на жените-високодобивнички от ТКЗС и ДЗС, който ще се състои утре, неделя, от 9 часа в салона на ДИП „Васил Мавриков“ — Велико Търново.

ПРЕДКОНГРЕСЕН РАПОРТ

Има празници, чисти и светли, празници на радостта от труда, празници на възрождението на човека. Такива са и празниците на трудовата слава на жената, на високодобивничките от кооперативните и държавните земеделски стопанства. Те стават традиция, стават израз на благодарност към неуморната селскостопанска труженичка.

Преди една година най-добрите от окръга дойдоха за първи път на окръжен празник на високодобивничката във Велико Търново. Бяха 600 жени. Те заявиха: „Б чест на Деветия конгрес на БКП ще завоюваме нови трудови успехи“. На това подчиниха своята воля, мисъл, енергия. Още през юни миналата година долетяха първите радостни вестии. В чест на конгреса на родната партия звеното на Мария Лесникова от с. Ресен беше получило по 345 кг пшеница от декар. Заредиха се победите на звеното на Дамиянка Парашкеванова от с. Дичин, получило по 9000 кг захарно цвекло от декар, на Сребра Обрешкова, Йонка Цветкова от с. Поликраище, Ана Минчева, Радка Гуглева, Сийка Деневска. . .

Наложил ли е се да говори, гласът й като че се затъква някъде в гърдите, но това не й пречи десет години да води звено, а в чест на миналогодишния празник на високодобивничката само да получи от 125 дка по 870 кг пшеница, от 12 дка по 3300 кг картофи, изобщо да изпълни плана за чистата продукция 159 на сто. Това е зеноводката от с. Лозен Личка Миланова.

В Полскогръмбешкия кооператив деветнадесетте жени-зеноводки получиха по над 800 кг царевича от декар, по над 2200 кг лук. . .

Студени са още пролетните утрини. И много сърчицата, умение, любов се иска да се запази крехката лозова пръчица, от която ще израсте първокласна лоза. Но жените-кооператорки от Килифарово, Михалии, Стражица са майсторки в това. Те грижливо събират и през есента тежките гроздове. Цана Генчева от с. Лозен има добив през миналата година 1150 кг грозде от декар. С високи постижения са и звената на Донка Атанасова от Горна Липница, Симеонка Любенова.

28 602 жени в окръга през миналата година, без да се плашат от пек или студ, от дъжд и вятър, са изкарали по повече от 200

дни на работа.

Все по-високо звучи гласът на кооператорките в редица кооперативни стопанства. 57 бригадири и завеждащи ферми презизпътниха производствените планове. За добрите постижения в кравефермата в Елена се говори много, а тя също се оглавява от жене, зоотехничката Мария Димитрова. Заслужават внимание и високите постижения на бригадирките и завеждащи фермите от Каменски район — Русанка Паназова, Бонка Узнова, Мария Минчева, Койка Владимирова от Горски Долен Тръмбеш, Ребека Димова от Полски Тръмбеш и много други.

В животновъдството жените навлязоха да работят, носейки със себе си майчината нежност и топлота, домашния уют, старание, волята, присъщи на българката. Хиляди литри мляко са потекли през техните ръце. Те украсиха станиците на животновъдите с бели перденца и червени мушката, поддържат животните в изрядна чистота и се борят за рентабилно животновъдство. Четирисотин краведайки през миналата година презизпътниха плана за мляко. Стоянка Енева от с. Раланово надол по 4000 л от фуражна крава. Донка Събокова от с. Климентово е първенец птицевъдачка, получила по 224 яйца от носачка. Маринка Иларионова, Йорданка Здравкова от с. Дичин отгледаха по 21 прасенца от свиня-майка. Овчарките в Буйновското държавно земеделско стопанство презизпътниха плана за млеконадоя от овцете 120 на сто.

Жените-кооператорки са начело в движението за комунистически труд на село. Седемнадесет ферми, ръководени от жени, 65 звена, 11 бригади са удостоени с това високо почетно звание.

Голям дял за тях успехи имат и жените-общественички. С беседите, обсъжданията, конференциите и цялостната политико-просветна работа те съдействуват за подготовката на кооператорките от окръга за достойна среща на VI конгрес на Отечествения фронт, за изпълнение и презизпътнение на обещанията, за завоюване на нови трудови победи.

С достоен рапорт за своя неуморен труд жените-кооператорки от окръга идват на своя празник. Отново Велико Търново посреща възторжените неуморни стопанки на земята.

Кунка СИМОВА

ЕДНА ОТ МНОГОТО

На трибуната застана средна на ръст жена. Хубавото й мургаво лице, личеше, вече бе опълено от пролетен вятър. Изглеждаше не повече от четиридесетгодишна. Стъпваше уверено, уверено започна и да говори.

Параскева Роглева е завеждаща фермата в с. Гаревец от 1960 г., а преди това е била полевъдна бригадира.

— Другарки, много съм щастлива. . .

Необичайната публика в залата на свишовското читалище съвсем утихна. Там бяха се събрали трудовите селски жени и слушаха с интерес какво разказва всяка една от тях.

— Какво беше по-рано? Знаехме — на нивата и в къщи . . . припомня си Параскева.

Две ферми има в с. Царевец. И в двете работят само жени. С години наред те държат първото място в Държавното земеделско стопанство. Колективът при свишефермата през 1964 г. получи паспорт на трудовата слава, през 1965 г. — званието „Колектив за комунистически труд“, а през 1966 г. изпълни плана за всички показатели 128 на сто. Петранка Борисова изпълни плана за уговаряването 147 на сто, Йорданка Атанасова отгледа по 18.3 прасенца от свиня-майка.

— Сговорно работим. Намеаме кавки и неприятности, а намерим

Столянка Ангелова Енева е гордостта на с. Драганово. Шест години тя работи в кравефермата. Грижи се за 31 крави. Миналата година по план е имала да получи от всяка фуражна крава по 3450 л мляко, обещала е 3500 л, а е получила по 3760 литра. Вместо залануваната себестойност 0.16 лв. на литър мляко е постигнала 0.14 лева.

Снимка: Н. КАЧАКОВ

ЖЕНИТЕ ОТ МОЛО ЗВЕНО

В моето звено са само добри и работливи жени. С тях работя от 12 години. Пред нас, както пред всички звена, стои много важен мероприятия за изпълнение на плана на звеното и бригадата — като качествено прореждане на културите и окопаване. Въпреки немалкото трудности, звеното положи добри грижи за културите. Получихме при план 550 кг от декар по 782 кг зърно, захарно цвекло при план 3214 по 5600 кг, картофи при план 1400 кг по 1230 кг, мента 5 дка и други. Звеното вложи всичките си сили за изпълнение и презизпътнение не само на плана, но и обещанията, дадени пред Партията и правителството.

Миналата година присъствувах на окръжния събор на жените от селското стопанство. Там приехме редица условия за изпълнение. Върнах се и разказах на целия колектив от звеното. В условията бе залегнало планът на звеното да бъде изпълнен 105 на сто. Дадохме обща продукция 139.9 на сто, а чиста — 156 на сто.

През годината се съревновавахме с второ звено. На всеки 15 дни отчитаме съревноването. Нашето звено няколко пъти стана първенец. Носиме знамето реловно на блока. Накрая на годината при отчитане на резултатите в бригадата по получените добиви от осемте звена нашето

се нареди на първо място. Просветничката — кооператорката Виктория Иванова Данчева, реловно четеше статии от вестник „Работническо дело“ и от списания. Колективно сме поселили четири филма. Чествуваме рождениците дъни на кооператорите от звеното. Поднасяме подаръци, поздравяваме ги по радиоуредбата. Бригадата, в която работим, се бори за завоюване званието за комунистически труд.

През тази година сключихме договор за съревнование и поехме обещание в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция да получим: ягоди при план 560 кг от декар — по 760 кг, царевича при план 610 кг — по 620 кг, картофи при план 1500 кг — по 1600 кг, слънчоглед при план 220 кг — по 230 кг, краставици-корнишон при план по 1200 кг — по 1250 килограма.

Всички работоспособни жени обещаваме да отработим по 180 стънчеви дни при минимум 160. От името на звеното обещавам да воюваме за добиване правото — участничка в общинския празник на високодобивничките и наесен в лицето пред Великата октомврийска социалистическа революция нашето звено да се нареди пак на първо място.

Личка МИЛАНОВА

зеноводка в с. Лозен

ТЪРЖЕСТВЕНА ВЕЧЕР

Неотдавна Общинският комитет на Отечествения фронт в Суходол уреди вечер на жените-първенци. Никога читалищният салон не е бил така пълен. Дойдоха повече от 500 жени.

Доклад изнесе Лилияна Ненова, агроном, която отчете постиженията на тези, които със своя труд на полето, в предприятната, в учрежденията и обществените заведения, в семействата заслужиха това право. На тържествената вечер бяха избрани 27 жени за делегатки на окръжния събор на жените. Далено бе ше и обещание в чест на Шестия конгрес на Отечествения фронт, 25-годишнината на народната власт и 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Изпратена беше телеграма до Централния комитет на БКП.

Вечерта завърши с богата литературно-музикална програма.

В. Манева

Четвърта година Донка Георгиева Петрова от с. Климентово е птицевъдачка. Взеето по 150 яйца от кокошка-носачка е получила по 220 яйца.

Неуморната просветничка на седемна полевъдно-тракторна бригада Марийка Маринова от с. Поликраище.

Снимки: Н. КАЧАКОВ

ПРИ НАШАТА СТОЛЕТНИЦА

отговори, че съвсем скоро подхваща 104-та. С изправена снага тя премина високо-то стъпало.

— Елате да видите градинката ми! — подкани весело тя.

Многобройните салатки бяха подредени на лехички. С радост баба Цана ни посочва, че тази лехичка е засята със спанак, а в друга — със арпаджик.

Аз, баби, не дойда ли в моята градинка да поробота час-два, ще се разболея. Не мога да стоя със сърстени ръце.

Има защо да я обичат и да се гордеят деца, внуци и правнуци. Баба Цана бърза да ни се похвали, че от внуците й има лекари, инженери. Столетницата разказа спомени за посрещането на руските войски в Елена.

Тя тогава е била на около 14 години. Водила е за ръце братчетата си. Никога няма да забрави добрината на руския войник, който ги е качил на каруцата и ги е возил до края на града. Оживяват спомените й за бягството на еленчани, подплашени от свирепите орди на Сюлейман паша. С подробности си спомни старината каква страшна картина е представлявал градът с ограбените къщи и дюкани.

Излезлият студен ветрец ни кара да прекъснем разговора. Баба Цана ни изпрати до пътята врата с думите: „Ех, нашето време бе тежко, синко. То мина. За вас, младите, сега е добре, поживейте си вие“.

Кирчо ВАСИЛЕВ

АНТИВНА ДЕЙНОСТ

Селската организация на Отечествения фронт в с. Дол на Оряховица се готви за достойно посрещане на VI конгрес на Отечествения фронт. Сега по иновите организации се уредят седенки, срещи със съветниците, оказва се помощ на ТКЗС по изпълнение на стопанските залози. Селският комитет на Отечествения фронт ще изучи историята на Отечествения фронт в селото преди и след 9. IX. 1944 г. за предстоящото чествуване 25-годишнината на своята организация. С помощта на народния съвет ще се организират трудови дни по благоустроя-

ването и хигиенизирането на селото. По радиовъзела под рубриката „За достойна среща на VI конгрес“ се предлагат материали из живота на отечественофронтовските организации в селото.

Сега работата на Отечествения фронт е насочена за изпълнение на производствените планове в ТКЗС, Селкооп, бродолеярния цех, ТПК и учреденията в чест на VI конгрес на Отечествения фронт и 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция.

Ив. Хадживанов

СЕСИЯ ЗА ВЪЗПИТАНИЕТО

На сесията за възпитанието на подрастващото поколение на Общинския народен съвет в с. Константин присъствуваха всички съветници, ръководители и служители от местните учреждения и предприятия, учители, бригадири, зеноводки и работници от ДЗС. Доклад за възпитанието на подрастващото поколение прочете Петър Илиев.

Изказаха се голям брой съветници, граждани, учители и работници.

К. Костов

ОТВОСЯКЪДЕ

Работниците от Бонбонена фабрика — Горна Оряховица обсъдиха романа на Емил Коралов „Чинарите зашумяха“. На обсъждането присъствува и авторът.

Ст. Градинарова

Самодейци от завода за горивна техника „Металургия“ — Горна Оряховица гостуваха с богата програма на

жители на Горски Голям Тръмбеш.

Д. Христов

С голям интерес бе посрещнато общинското надяване в Буйновици, посетено на хайдушкия фолклор. Представиха се добре самодейците при читалищата в Илаков рът, Дрента, Мийковин Буйновици.

Д. Тончев

Ив. Савов

Пред 90-годишнината от Освобождението

Константин Адрианович Рудановски

„Страдах от мъка за България. Чакях с нетърпение да се отворят вратите на второто ми отечество, за да видя своите приятели и отида в Елена и Константин, които считам за роден край“ (Из разговора на Никола Михайловски с К. А. Рудановски)

Освобождението на Елена, Беброво и Константин е тясно свързано с името на големия син на Русия — Константин Адрианович Рудановски.

Генерал-лейтенант Константин Рудановски е роден около 1850 г. в с. Радул, Черниговска губерния (сега в съветска Украйна), в семейството на военен. След като завършил първоначалното си образование в родното си село и класическа гимназия в гр. Чернигов, постъпва във военното училище в Петроград. След две години завършва курса на военна подготовка с отличен успех и бива произведен в чин подпоручик. Вече поручик Рудановски бил от първите гвардейски офицери, които се заели за участие във войната за освобождение на България. Той влиза за

едно с главнокомандуващите руските войски във Велико Търново.

За охрана на левия фланг на армията и за защита на Еленския Твърдишкия проход бива отделена и настанена в гр. Елена една войскава част, в която минава и поручик Рудановски. При едно разузнаване из Еленския балкан, той успява да се отдели и за награда бива назначен за командир на Еленското военно окръжие. Много будни български от този край, бивши хайдутни и ятапи, в това число и четите на Панайот Хитов и Желю Христов, се поставили на разположение на окръжното. От тях била образувана една дружина, на която след обявяването бива поверена издигане служба, а по-късно и разположение на охрана. Враждебно настроеното турско

население започнало да безпокои населението. Гнездо на тези башибозуци било с. Ахметлии (сегашино Константин). Те опожарили на 7 август 1877 г. с Беброво. За назидание българската дружина, начело с воеводите, само след няколко дни опожарила до основи с. Ахметлии. Благодарение на енергичните мерки, които поручик Рудановски взема, разбойничеството било премахнато и враждебното население усмирено.

След подписването на Санстефанския мирен договор Константин Рудановски се заема с уредбата на своето окръжие. Показва голямо съчувствие към останалото без храна и подслон население. Погрижва се за настаняването на много сирачета, открива и възпитал едно потърпевше в Балкана момиче. По-късно то станало учителка в Ленинград. По молба на Рудановски земите на бившето село Ахметлии били отстъпени за заселване на бегълци-българи. В това земелище, благодарение ценното му съ-

действие, през зимата 1878—79 г. възниква село, което по еднопосочно решение на първите му жители било наречено Константин. Неговият основател лично направил плана му, а заедно с войниците си, с колелата и въжета, прокарал уличните му на мястото, където по-рано било голямо поляно. И сега уличните на селото са прави и широки. Те го разделят на квартали. За построяването на първата опашка сградата година Константин Рудановски, освен своя дял от значителни суми, е издействувал и други суми, включително и лични вещи от майката на генерал Скобелев.

Повали големите си организаторски способности. Рудановски бива назначен за командир на 1-а еленска дружина. От 1883 г. — полковник, а командант на Великотърновския гарнизон, а от 1881 г. — командир на 6-и пехотен Великотърновски полк. С особена любов и старание се заема с полугодовката на младата българска армия. Венци, които са служили при него, с любов и възхищение говорят за своя командир.

След демарширан престой в Беброво при откриване на дипломатическите отношения с Ру-

сия, през 1885 година подполковник Рудановски с голяма мъка се разделя с второто си отечество, като изказва надеждата, че отново ще се върне. В Русия бива повишен в чин генерал и назначен за командир на Киевския гренадирски полк, по-късно като бригаден генерал на Финландския и Измайловския полк.

През 1901 г. генерал Рудановски посещава България. Остава изненадан от почестите, оказани му в Русе и Велико Търново. Но най-бляскаво е бил посрещнат в с. Константин, където престоява цяла седмица.

През 1902 г. той присъствува на откриването на храма-паметник в с. Шипка. Минава през Елена и Константин, където подарява собствените си земи: в Елена за карама, а в Константин за училище.

През 1910 г. генерал Константин Адрианович Рудановски прави последното си посещение, у нас, като гост на Веселавския събор в София. На път за Русия той посещава „втория си дом“. Във всички населени места, през които е минавал, народът излизал далеко пред селото и го съпроводял до следващото, В с.

Константин още от сутринта черковната камбана започва да бие тържествено. Цялото население е излязло към Беброво. Файтонът пристига. Остарелият, но още запазен генерал се усмихва на посрещаните си. Бивен вик „ура!“ пропелва въздуха. Десетки ръце подемаат госта от файтона и носят го центъра на селото. Той посещава новостроящото училище и прави първата си зночка от 10 000 лева. При обгвването си, очарован от приема, смаян от разрастването на селото, проследен, твърдо заявява на първенците: „Ако съм жив, ще направя още много за селото. а ако умра ето наследничия ми, който ще изпълни волята ми“.

Но за съжаление той не успява да изпълни своето обещание. На 25 май 1914 г. той починал от сърдечен удар. Преставал да тути сърцето на великия руски човек за когото България беше втора родина а Елена и Константин — втори дом. Но името му остава да живее и да напоява на поколенията за нашите двойни освободители.

Дончо СЛАВЧЕВ

Борба

ОПИТ, КОЙТО ЗАСЛУЖАВА ВНИМАНИЕ

През миналата година в окръга бяха облагородени и вкоренени 37 милиона лози, от които 53 процента бяха качествени като първокласен материал. Пениниерството печели все повече привърженици и производството на облагородени лози в стопанствата е дългогодишна пениниерска практика се увеличава. Не е без значение да се каже, че оттук идват значителна част от доходите на някои стопанства. Немалък е и опитът, който вече имаме в Стражица, Килифарево, Михалци.

Тук поместваме опита на ТКЗС в Михалци, който заслужава внимание.

ПРЕЗ МИНАЛАТА година вкореняването на нашето кооперативно стопанство беше на площ 430 дека, от което получихме 2 919 947 първокласни облагородени лози или средно по 75 на сто. Полученият бруто доход от един дека е 1872 лв., а чистият е 976 лева. На човека в пениниерството се пада бруто доход по 15,80 лв., а чист — по 8,25 лева.

Ние обработваме 73 дека маточници, от които получаваме среден добив първокласни резници от 16 до 18 хиляди от дека. Това е крайно недостатъчно за задоволяване нуждите и в това отношение много ни помагат кооператорите, които отглеждат маточници в дворовете си.

Резницата на маточника през пролетта ни осигурява по-висококачествен материал, тъй като онава, което е негодно за подложков материал, отпада през зимата. Освен това пролетната резница на маточниците ни спестява средства по съхраняването на подложките. В облагородяването ползуваме изключително висококвалифициран хора и става по бригади и звена.

Преди облагородяването извършваме проверка на калемите. Целта е да установим здравословното състояние на материала.

ЗАКУСКИТЕ — КЪМ ОБЕДИ

Село Българско Сливово осигурява повече от 700 души работници за ДЗС — Свищов. В настоящия момент всяка сутрин с камioni към воята и други обекти се отправят повече от 500 работници. Но мнозина от тези, които излизат на полето, не са закупили в домовете си, разчитайки на сладкарницата да им поднесе топан закуска.

За голяма съжаление обаче те я напускат с огорчение и с някаква „благословия“ по адрес на сладкарницата. Тъй като закуските се доставят от Свищов, пристигат в селото едва към 10—11 часа, когато трудолюбивите хора не са в село. Със закуски се снабдяват и над 300 ученици. Но и те са припудени да закусят едва към владие, когато им предстои обед.

Тържествената организация доставчик следва да огледа работата си и да направи така, че да може да поднася навреме закуските за работниците и учениците!

Д. Атанасов

Бригадата за комунистически труд на Васил Кирилов от червена смяна в ДНП „Рекорд“ — Горна Оряховица се състои от седем мъжачки, шест от които са най-добри в професията.

Само преди една година ма лобориниет колектив на машинната бригада в ТПК „Масив“ — Велико Търново реши в чест на Деветия конгрес на БКП да завоюва значението „Бригада за комунистически труд“. През този период бригадата се пребори с много трудности. Беше време, когато усвояването на новото основно производство на кооперацията зависеше от тази бригада. Та нали те, хората от тази бригада, са ръководители Никола Камбуров, трябва най-напред да разкроят частите на радиокутията с точност до милиметър! Често в тези трудни дни те видяха от ранно утрото до късна вечер бригадирът навъден над чертежите. А хората от неговата бригада идват един след друг.

— Виж този детайл добре ли е... или...

— Не, не става — ще каже

той, — трябва по-внимателно! Колко съмнения в силите, колко упорит труд изискваше всичко това. И така всеки ден. Така беше в началото, а после работата тръгна по-добре. Доставаха на бригадата нови машини. Една по една старите, изхабени от годините, из

НАШИТЕ ЧЕЛНИЦИ В ПРОИЗВОДСТВОТО

лязоха от строя. И тогава, вдъхновени от въвеждането на новата техника, хората появиха в своите сили и способности от сърце. От ден на ден резултатите от производствената им дейност ставаха все по-добри. Ежедневният график се изпълняваше ритмично. Изработените от тях детайли бяха качествени. Така следваше всеки ден. И ето в навечерие

то на Деветия конгрес на БКП бригадата отчете своите първи резултати: изпълни годишния си план на 18 октомври. С два месеца и дванадесет дена предсрочно.

В една тиха вечер, когато работният ден свърши, когато машините заглъхнаха, колектив

ът на ТПК „Масив“ се събра на тържествено събрание, за да отчете резултатите от дадените обещания. Там бяха и хората от машинната бригада, наградена с грамота за най-добра производствена дейност, а с решение на Окръжния съюз на ТПК и на управителя на съвет на кооперацията и се присъди високото звание „Бригада за комунистически

труд“. Колко радост и възник изпитаха всички тогава. В отговор на получените високи признания те заявиха: „Ще работим така, че високите отличия да останат едни при нас“. И заработиха още по-добре.

Бригадата погледнаше над

пети „б“ клас от училище „Д. Благоев“. За целта беше сключен официален договор. В основните точки на договора бригадата се задължава производствено да си изпраща производствени план, че да служи за пример пред класа. Отчетен бяха и първите резултати. Обсъдиха заедно книгата „17-та пролет“. Дружбата между класа и работниците постоянно ук-

Слънцето голямо и червено спря над хълма. Някоде — него, като снежни преспи, леят постройките на птичещермата. Полето наоколо вече е позеленяло. Пролет е... Иванка поема дълбоко вдиш и отправя загрижен поглед към кокошките. Те са се пръснали по цялото поле и тя дълго ги гони, докато се приберат в светлото и току-що изчистено помещение.

— Голяма работа имаше днес — каза тя и сяда да си почине. — Цял ден стряхах цимента. Чак шпакелите се изгъркаха. Сега вече и виждам края.

Донка Георгиева забърква меските. Силните ѝ ръце вдигат равномерно лопатата. Полицето ѝ се гъркуват капчици пот, но не ѝ тежи. Четири

години работи тук, работа до късна вечер. Свикна и с работата, и с колектива.

Иванка Василева взема лопатата и двете жени заедно бъркат. Бързат да нахранят

си подредих работата — храните да са винаги пълни, винаги да е чисто във фермата, поилките да са измити и пълни с вода. Жадна ли е кокошката, не чакай яйца от нея.

Един час преди свечеряване

кокошките. Вече е осемнадесет часа, а трябва да се съберат и яйцата, да се сортират.

— Ако имаме механизация, ще ни бъде по-леко — говори забързана и задъхана Донка. После се усмихва и продължава — не така лесно се постигат успехите. Не само здраво трябва да работиш, но и здраво да мислиш как по-добре да

Кака Донка знае възрастта на всяка кокошка и всяка седмица прави подбор на старите кокошки.

— Сякаш са ѝ деца — усмихва се Иванка — трепери над болните.

Двете жени нито веднъж не споменаха, че миналата година птицевъдките в Климентово събраха по 222 яйца средно от

9360 носачки, че фермата е била на първо място в окръга. Но от пълните ползи се разбиха, че те няма да отстъпят първенството лесно и тази година. Групата на Донка направи меряло и реши тази година да се бори за 230 яйца от носачка.

— Заедно с нас работят Паунка Спасова и Маргарита Георгиева. Те са там, в старите постройки, — обяснява Иванка. — Помагаме си. А като дойдат някой, най-напред идва при нас, а до тях не стига...

Полумракът нахлува в равнината с хладен вятър. Часовникът показва деветнадесет. Денят угасва в зорча, за да дойде новият, с по-голямо напрежение, с повече устрем и дръзновение работен ден на климентовските птицевъдки.

Янислав ЯНКОВ

ЦЕННА ПРИДОБИВКА

Неотдавна в Държавни захарни заводи — Горна Оряховица беше открит технически кабинет. След това започна теоретическо обучение, друга негова по-съществена прова е издаването на бюлетин за техническа информация. Благодарение на настояществата на инж. П. Пенев и активната помощ на инженерите М. Манева и З. Иванова от Захарната фабрика и със съдействието на завеждащ техническия кабинет Б. Терентиев първият бюлетин беше издаден. Бюрото за техническа информация има малък опит в това отношение, но бяха положени доста усилия за подготовката на материалите. Тази нова придобивка ще даде възможност на специалистите по топлотехника, химия, захародобив и захаропереработване, електротехника и др. да обогатят познанията си. Има какво да научат те от първата статия „Рационално използване на топлината в захарната промишленост“.

Интерес за всички представлява и приборът „Влагомерител на въздуха“, който може да се използва за измерване на влажността на въздуха. Вече е осемнадесет часа, а трябва да се съберат и яйцата, да се сортират.

— Ако имаме механизация, ще ни бъде по-леко — говори забързана и задъхана Донка. После се усмихва и продължава — не така лесно се постигат успехите. Не само здраво трябва да работиш, но и здраво да мислиш как по-добре да

гата в цвекловите резанки, захарта и др. Новост в захарната промишленост е и „Транспортна цистерна за захар“, при която товаренето и разтоварването на захарта става автоматично. Тя има специално устройство за поддържане на постоянна температура и недопускане на овлажняване на захарта, което позволява тя да бъде транспортирана на големи разстояния. В бюлетина може да се прочете и за новия вид центрофуги с висока производителност, нови постоянно токови електромотори, показани на Хановския панаир, и редица други новост.

Издаването на бюлетина ще продължи, като ще се поместват все по-нови и интересни материали. Първият брой не е свършен. Има още да се работи по неговото оформяване, но това е началото на една хубава инициатива на техническия кабинет. Тя ще помогне за издигането на още по-високо равнище техническия прогрес и интензификацията на производството в предпритияето.

Ст. Градинарова

ПЪТИЩА ЗА ПОДОБРЯВАНЕ НА ЖИЛИЩНОТО СТРОИТЕЛСТВО

Във Велико Търново и в другите градове на окръга досега е направено немалко за задоволяване нуждата на трудещите се от красиви и хигиенични жилища. Изникнаха цели нови благоустроени квартали и центрове, но това все още не е достатъчно. Във Велико Търново на едно лице се падат по 8,6 квадратни метра, в Горна Оряховица — 9,8, Елена — 10,8, Лясковец — 11,9, Павликени — 11,1 и в Полски Тръмбеш — 12 кв. метра. В цялата страна средно на едно лице за градовете се падат по 9,3 кв. метра.

С реорганизацията на банковата система през настоящата година всички видове заеми за строежи на жилищни сгради, ремонтите по тях и др. се разрешават от Държавна спестовна каса, където става и изплащането им. Строителството на самите жилищни блокове, изпълнявано чрез възлагане, се финансира и контролира от Българска народна банка. Максималният размер на отпусканите заеми остава същият — 4000 лв., който на много заемателите се явява недостатъчен, поради малкото им собствени средства за закупуване на жилище (апартамента). Поради това се отпуска и друг вид заем в размер на 500 лева (извън максималния размер от 4000 лв.) за вградена мебел в апартамента. Всичко трябва да се предвиди още при изготвянето на планове и проектометните документи и жилищните блокове. За този вид заеми е необходимо делово участие от страна на заемателите, затова е и много изгодно.

Новото в отпускането на заемите е, че на крайно нуждиращи се граждани, по решение на изпълнителните на градските народни съвети, с одобрение на Окръжния народен съвет, се разрешават за

еми на крайно нуждаещи се граждани от заделените за тая цел средства до 15 на сто от опделената сума за разрешаване на заеми през годината. Необходимо условие е, крайно нуждаещият се гражданин да има право на заем, т. е. до 31 май предната година да е внесъл минимум делово участие от собствените средства.

В голямата си част жилищното строителство се изпълнява от Държавна строителна организация. През 1966 година тя трябва да завърши 31 жилищни блока, а до края на годината бяха предадени само 20. Останалите не бяха завършени. Причини за това могат да се намерят много, като недостатъчен брой специалисти, неритмично снабдяване с материали, слаба организация на работата, пречки от страна на инвеститорите и др. Необходимо е във Велико Търново да се създаде специален район за жилищно строителство. Това ще бъде неговата основна дейност и сроковете за времетраенето на строителството ще се спазват. Колективите на Държавна строителна организация са обещали да предадат през годината в окръга 883 апартамента. В изпълнението на тая трудна и отговорна задача те следва да бъдат всеотрасно подпомогнати от всички.

През тази година и Държавна строителна организация започва да работи по новата система на ръководство на народното стопанство, което създава реална възможност за срочно завършване на всички пускови обекти, в това число и на жилищните. При незавършване на даден обект в срок строителната организация ще плаща лихва в полза на БНБ с увеличен лихвен процент както следва — с закиснението до 3 месеца — 4 на сто, до 6 месеца — 5 на сто, до 12 месеца — 6 на сто и при повече месеци — 8 на сто върху цялата сума на извършеното строителство по обекта от самото му начало. При вина на незавършването на строителството в срок от страна на инвеститора, доказано пред държавния арбитраж, лихвата се заплаща от виновния инвеститор.

От друга страна, при предсрочно завършване на обектите от страна на строителната организация се предвиждат материални стимули. Това безспорно ще даде положително отражение за срочно завършване на пусковите обекти.

Не по-малко важен въпрос, който стои пред строителната организация както в нашата окръг, така и в цялата страна, е въпросът за качеството на извършените строително-монтажни работи по жилищните обекти. Като че ли строителите обръщат повече внимание на обемното изпълнение на видовете работи, а не толкова за тяхното качество и пълно завършване. Довършителните работи, изпълнени допълнително, и поправянето на лошо извършените работи носи значителни щети на строителната организация и значително удължаване на срока. Новата система на ръководство на народното стопанство в това отношение ще се отрази положително.

В жилищното строителство съществувала една постоянна тенденция към посплъване, срещу която

Николинка ДИМИТРОВА

МАЛКО ПОЗНАТА ДЕЙНОСТ

Сортоизпитвателният участък при опитната станция по зеленчукови култури — Горна Оряховица няма дейност е далеч на история. Началото е през 1953 г., когато били заложени за изпитване 22 сорта от 4 вида култури. Постепенно дейността на участъка нараствала. През 1965 г. броят на изпитваните сортове достигна 87, а на видовете култури — 15. Миналата година тук бяха заложени за изпитване 98 сорта.

За добрата дейност и прецизната работа при изпитването на такъв голям брой сортове особена заслуга има научният сътрудник Гели Витанова, ръководител на сортоизпитвателния участък. От изпитваните сортове пипери, сподели тя, перспективен високодобивен и разноразен е оказва сортът „Златен медал № 7“ от типа на капините. От доматите за консумация и консервиране заслужава внимание сортът „Ачи“. За полуранно производство, за износ и консервиране навлиза в практиката сортът „Триумф“, а за белени домати и с голямо сухо вещество се налага сортът „Огоста“. Изпитват се и вносните сортове „Хенз“,

„Понгред“, „Сиукс“ и други. За парниково производство много ранни и неподатливи на изкуфяване се посочват репичките „Примус“. От градинските фасули, показали добри качества, научната сътрудничка посочва сорта „Харвестър“, сорт № 226“ на проф. Михов от института по зеленчукови култури „Марича“ в Пловдив.

През зимните дни на януари, когато започва работата по отглеждането на разсадите, до късно есента, когато се изпитват качествата на различните сортове карфиол и други късни зеленчуци, в подселените площи на Държавния сортоизпитателен участък по зеленчукови култури в Горна Оряховица работата не спира. Упорито, прецизно и с чувство за голяма отговорност се ползват на оценка разнообразните сортове зеленчуци, за да се изпълнят все по-големите изисквания към тях от страна на стопанствата-производители, на консервните предприятия, на вътрешния и външния пазар за ползване в пряно състояние.

К. Панайотов

ДОЛНОЛИПНИШКИТЕ СТРОИТЕЛИ

— Ха да е честита новата ни поща! — извика бай Колю, ръководителят на групата строители, и заби пръв кирката в земята. След него и другите... Започна упорита работа, занайска се студени зимни дни. Но работата на обекта не спря. Опъваха се железни, изковаха се кофражът, отливиха се основите.

Никола Митков — ръководителят на групата, е среден на ръст човек, с бистри и умни очи, бърз и подвижен като младеж, въпреки че е прехвърлял вече петдесетте години. Той много се безпокои. Трябвало да се бърза. Необходимо е здрава организация на труда. Строителите са дали обещание в чест на Първи май да завършат новата поща. Дали ще успеят? Този въпрос върлува всички, но най-много бай Колю, въпреки че е уверен в силите на другарите си.

В строителната група има 15 души, които са различни по възраст и характер. Това не им пречи да работят и живеят заедно вече 10 години. В малкия колектив има хора като Димитър Кръстев, строител от 35 години, Минчо Пачев вече 20 години не слиза от скелите, като тях разболят и Никола Мичев,

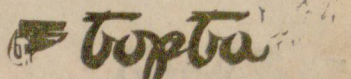
Минчо Дечев и др. Първата си трудова заплата те получили при изграждането на фурната-комбинат в родното им село. Имели им на добри майстори се разнесе надалеч. Във Велико Търново ле до на техните ръце е строежът към Осемстепелната станция, в Кесарево сградата на ТПК, фурната в Добри дял и др.

Идете през тези дни в Долна Липница. Още отдалече в северната му част се откроява снагата на новата сграда — дело на долинлипишките строители, които си подвикват:

— Хайле готово! Давай тухле! Готови ли е арматурата? Носете кофража...

Така е всеки ден. Скоро една красива сграда ще извиси ръст в Долна Липница.

П. Генков

Стр. 3, 6р, 46, 15, IV, 1967 год.

СЕДМИЦА НА ДЕТСКАТА КНИГА И ИЗКУСТВАТА ЗА ДЕЦА И ЮНОШИ

ИСКАМ ДА ЛЕТА БАБИННИТЕ ВНУЧЕТА ЗАЩО ЛИ?

Дойде един от най-хубавите пролетни празници — Седмичката на детската книга и изкуствата. Тя се организира с цел да се пропагандира широко хубавата книга, да се засили у младите читатели любовта към нея. Седмичката е посветена на книгите и любимите герои, оживели от страниците, са един от най-щастливите им мигове.

Хубавата книга става близък приятел на човека още от ранните години. Тя предава народната мъдрост от поколение на поколение, извор е, който освежава и обогатява. Като добър другар тя води детето по невинните пътеки на миналото, към бъдещето. Без нея то не би узнало за подвизите на децата — героя Митко Палаузов, овчарчето Катитко, за Вольфа Дугин.

Верен приятел на пионерите е и песента. Книгата и песента са родни сестри, които живеят дружно в класната стая, в пионерския лагер.

За това всяка година в ранна пролет, когато земята вече се събужда, децата заживяват с чудния свят на книгите, срещат се с любимите си писатели.

Дълго за този празник се готвиха и пионерите от нашия окръг. През седмичката любими гости ще им бъдат писателите: Емил КОРАЛОВ, Вера СТОИМЕНОВА, Иван ОСТРИКОВ, Иван БУРИН, Стоян ЕВЕРСКИ, художникът Любен ЗИДАНОВ, композиторът Илия ДРАГАНОВ.

Грейне ли Луната вечер,
ясно чувам аз —
как ме вика отдалече
чудния и глас:
— Тръгвай, чакам те отколе,
литвай, ти, към мен!
Чакам луната ти подет,
чакам нощ и ден!

Аз-и думам: — Не умея
още да летя.
Но след време ще посея
български цветя
по сребристия ти хребет,
грейнал в светлина.
Искам да летя до тебе —
чакай ме, Лунно!

ПАРАШУТИСТ

Похвалил се е Жоро,
че има парашут.
— Ще стана аз наскоро
парашутист прочути!

От облаците бели
без страх ще скачам аз —
от крушата дебела
опитих днес у нас.

Охлузих двете длани
и левия си крак —
но ходи ли без рани,
тоз, който е юнак!

А парашута здрав е —
за скок е пак добър.
Самичък го направих
от стария надър.

Георги ДАНЧЕВ

(Из съвременна под печат в Издателство „Български художник“ — София стихосбирка за деца „ИСКАМ ДА ЛЕТА“).

Бабините внучета,
тръгвай за бардучета,
за студена водаца
от близката чешмица.

Баба чака и дреме...
Мина час ли, два — време...
Ей ги двете внучета,
ала без бардучета!

ВЕЖЛИВА

Кукличко, така не бива!
Гости дойдоха в дома,
а пък ти не си вежлива
и избяга пак сама!
Ами те ако рекат:
— Гле е вашето момиче
и защо то всеки път
бяга като кукувиче!
Гдето ще се сяди мама
я при тях да идем двама
ще им подадем ръка
ей така!
и ще кажеш като мен:
— Добър ден!

Стефа ТОМЕВА

МИШАНЧО МИШЛЕТО

Мишанчо Мишлето
посприя до млекнето
и гладно изцърка:

Цър!
Цър!
Цър!

Но наша Писана
веднага го хвана
и важно измърка:

Мър!
Мър!
Мър!

Батко е юнак голям
по-юнак от кака.
Всяка зарам пие сам
млякото с каймака.
Вчера бръмбар ей такъв
забръмча край леля.
Смело батко скокна пръв
бум и го застреля.
Ех, такъв голям юнак
като батко няма.
Но защо му викат пак
малкият на мама?

МНОГО СЪМ СЪРДИТА

Кротичко и сладко
ме раздумва татко:
— Стига ми се цуци
кука! ще ти купим!
А пък аз се яря
нищо не отворям
ничищо не питам
много съм сърдита.
И ще бода твърда
цял ден ще се сядя,
цял ден сбрана вежди
няма да поглеждам
мамичка загдето
тя и леля двете
казаха ми снощи
че съм бебе още!

Иван АНЧЕВ

ПЧЕЛИЦА

Рано по росница
литнала пчелица.
При цветята спира,
сладък сок събира.
В шарена паница,
носи на децата,
че меда ги прави,
румени и здрави.

Методи БАХЧЕВАНОВ

СТУДЕНТСКОТО БАСКЕТБОЛНО ПЪРВЕНСТВО

Републиканското зонално първенство по баскетбол в Пловдив. Трети ден на баскетболната игра в Пловдив. В първия кръг на първенството участват всички отбори от Бургас, Пловдив, Русе, Свиштов, Бургас, Свиштов и Велико Търново. В първия кръг на първенството участват всички отбори от Бургас, Пловдив, Русе, Свиштов, Бургас, Свиштов и Велико Търново.

В четвъртия кръг на първенството участват всички отбори от Бургас, Пловдив, Русе, Свиштов, Бургас, Свиштов и Велико Търново. В четвъртия кръг на първенството участват всички отбори от Бургас, Пловдив, Русе, Свиштов, Бургас, Свиштов и Велико Търново.

Във втората среща срещата между Бургас и Русе, за върши при резултат 71:49. Късно снощи се състоя мачът Велико Търново — София (мачът). Той не беше завършен до пускането на вестника ни за печат.

Следващата среща противопостави женските отбори на техноките от Пловдив и великотърновските студентки. Трети ден на баскетболната игра в Пловдив. В първия кръг на първенството участват всички отбори от Бургас, Пловдив, Русе, Свиштов, Бургас, Свиштов и Велико Търново.

Международни мотоциклетни състезания

В чест на славната 50-годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция и 25-годишнината от социалистическата революция в България, Централният авто-мото клуб в София и Окръжният комитет на ДОСО организират големи международни мотоциклетни състезания.

25)

Двамата бяха прогонили сля и едва различаваха лицата си от гъстия дим, който се виеше на синкави, лениви облаци. Старецът побутваше равнодушно ту брадата, ту мустациите си, а както винаги в мигове на напрегнато мислене, Пирински гледеше челото и слепоочията си. Той се надигна да отвори прозореца и забеляза:

— Отровихме се, дяло. Ако влезе в стаята някой, който не е помислявал тютюн, сигурно ще го изнесем на нощка.

— Чакай, капитане — догони го гласът на стареца.

— Кажй.

— Дано не ме лъже паметта, ама... Сякаш не налукачвам името му. На майка си бе кръстен той. Такава беше фамилията му... Роз... Роз... Или...

— Розин?

— Аха... Аз съм, казва, лейтенант Розин.

— Интересно.

— Розин ли казваш ти?

— Спокойно, дяло. Ей сега ще влезе самият, истинският лейтенант Розин.

На вратата пак се почука и светлината огря спретнатата висока фигура на Розин, който бе пристегнал дори колана си.

— Заповядайте.

— Познавах ли този брадат човек, Розин?

Явно смутен и объркан, лейтенант Розин пристъпи към канелата. Старецът се изправи, подпря на тояжката си.

— Познат човек — продума Розин. — Виждал съм го някъде из полето, ама къде?

— При овцете — добави капитанът.

— Бре, момче — извика старецът, — ти не идва ли преди две седмици в колибата ми, а?

— За каква колиба говорим, то?

И лейтенантът не продължи, изгуби рамене и погледна капитана, който се подсмиваше, обгледан на бюрото си. Но, изглежда, съмненията на брадатия старец се усилваха; той не можеше да

си изтъквав някъде дума, че си идвал при мен, защото този фалшив офицер наистина ще те застреля в тила още същата секунда, когато разбере, че играта за него е свършена. В бандитите няма човешчина и милост. Обстановката за него вече се е променила и е твърде съмнително дали отново ще потърси твоята помощ за прехвърляне към бялото. Все пак този неизвестен ловко те е изнудил и е успял да се снабди с овчарски дрехи, нещо, което е изключително важно в този район. Сега трябва да се прибереш в колибата си и да продължиш на поста си по поръчението на неизвестния колега и в никакъв случай да не бръснеш брадата си.

Розин изведе стареца. Пирински загаси светлината и продължи да мисли. Той не забеляза как отлетя и тази нощ, започна да се протегна, когато небото започна да побелява зад мъгълните куполи на планината. Направи си чаща силно кафе, изпуши една след друга последните си две цигари, констатира, че скоро ще бъде кандидат за болнично легло и се изгуби на капазето да подмисли. Ала сънят упорито бягаше. Едва сега капитанът почувствуваше тежестта на своята работа: бе истински изморен, нервен, прекалено чувствителен, съспан от безсъние. Но тръбеше да действат светкавично, едновременно с ходовете на вългата. Сигналите недвусмислено показваха, че врагът се въмква в полето.

Той започна собствената си терзания. Подложи се подглед на ледената струя, изпи чаша ко-

няк и още преди да се развидели, нахвърля в стаята на своя помощник. Розин спеше несъблечен върху застлания с платини диван, полуотворил розовата си уста. Спеше детски, спокойно.

— Розин — подвикна капитанът.

Лейтенантът се сепна и повдигна глава.

— Вие ли сте? ... Съвсем не ви очаквах толкова рано.

— Наистина аз се превърнах на призрак. Единият призрак иска да улови другия. А ти вършиш ли цигарите?

— Цигари? Имам някакъв запас.

И Розин скочи към етажерката.

— Браво, Розин — забеляза доволен Пирински. — Ето че на тебе ти липсва чувство за сигурност.

Капитанът огледа сънното, измъчено лице на младия разузнавач, мислено се укори, че е съвсем безмилостен към него, но всяко зло за добро. Младото трябва да закали нервите си.

— Съвсем не бива да се съмняваме, че един ловък бандит обикаля около поделението и се въмква в забранената зона — заговорни Пирински с дрезгав, отпаднал глас, като се отпусна на дивана. — Вероятно ти добре свикана от очната ставка с брадатия старец, че някакъв неизвестен, с пагон на лейтенант, се е представил от мое име с твоята фамилия на нашия среднощност. Офицер, натоварен лично от мен да изпълни специално поръчение — преминаване от някаква група на граничната линия в посока на чардака.

— От ваше име с моята фами-

ИМЕТО МУ ВЕЧНО ЩЕ ЖИВЕЕ

През дългия низ на годините Велико Търново е родил и откормил плеяда титани на мисълта и делото, хора, надраснали своето време, безпримерни борци за правдини и човешко щастие, чиито имена оставят светли следи в героичната ни летопис. Един от тези, които засукаха първо мляко в старопрестолния приказан град и от дадоха всичките си житейски сили за благото на народа, е именитият български артист, Героят на социалистическия труд, лауреат на Димитровска награда, вдъхновеният творец и народен артист, патрон на Великотърновския драматичен театър, Константин Кисимов, чиято седемдесетгодишна от рождението признателното поколение ще чествува утре.

Любимият народен артист е роден на 16 април 1897 година във Велико Търново. Невръстен юноша, той е покoren от обаянието на Мелпомена, като до последния миг на жизнения си път остава верен на театъра. Повече от четири десетилетия нашият именит съгражданин, човекът и актьорът Константин Кисимов, всепризнатият майстор на българската сцена възнашаваше стотици хиляди зрители с високохудожествено си и рядко художествено творчество. Но при автомобилна злополука, на 16 август 1965 година, престана да тути сърцето на големия артист, за да премине името му направо в сърцата и душните на безбройните негови почитатели.

Бележитият артист, нашият земяк и съгражданин Константин Кисимов, отдаде всичките си сили, ум, талант и сърце за изграждането на българския национален театър, за още по-пълното процъфтяване на сцената на социалистическа Родина.

През своя близо четиридесет годишен творчески живот големият артист създаде стотици незабравими образи, които блестят с неповторим майсторство и художествена сила, които ни пленяват със своето обаяние. Завинаги живи в нашата памет ще останат създадените от вдъхновения творец образи: Подкальосин от „Женитба“ на Гогол, Оргон от „Тартюф“ на Мольер, Ланчелото от „Венецианският търговец“ от Шекспир, мавърът от „Заговорът на Фиеско“ от Шилер, Щастливцев от „Лес“ на Островски, Арнолф от „Училище за жени“ от Мольер, Янвото Цвинович от „Доктор“ на Бранислав Нушич, Златил от „Борня“ на Йордан Йовков, Юрталана от „Снаха“ на Георги Караславов, срън Андрей Екуч от „Дванадесетата нощ“ на Шекспир, Канавидов от „Службогонци“ на Иван Вазов, Мурзавецки от „Вълци и овце“ на Островски и още много, много.

Вечно неуморимият, най-живият от всички живи артисти стана знаме на младите. Неговото име е символ на театрално величие, на безпирмерна любов и беззаветна служба за благото на народа. Той се изкачи на пиедалата на най-изтъкнатите и всеотдайни строители на българската социалистическа култура. Затова името му вечно ще живее.

Константин Кисимов не по-

ДСО „СПЕЦИАЛИЗИРАН РАЙОН“ —
Велико Търново
търси
ПРАВОСПОСОБЕН МАШИНИСТ
га парен валяк — 12-токен.
Заплащане съгласно новите тарифни условия.

КУПУВАМ в брой къща или голям (тристаен, четиристаен) луксозен апартамент с опразване. Иван Кукумджиев, Промкомбината — Велико Търново.

ля? В такъв случай бандитът е добре информиран за нас.

— Ако се вгледаме в тази подробност, че бандитът знае твоего име, трябва без колебание да се съгласим, че той е пристигнал скоро, наблюдава ни из късо и има добра връзка с наши хора.

А късно през нощта, когато старецът е отнесъл вързоп с три чифта овчарски дрехи под скалите, забелязал странно явление, което му е изкарало ума, а бя изкарало ума на всеки, който наблюдава нощем подобна картина. Един висок човек, облечен в бели дрехи.

Лейтенантът посърна и запита бързо:

— Казвате в бели дрехи? ... Слушай ме внимателно. То-зи човек се спуснал откъм воденицата, промъкнал се сред скалите и грабнал вързоп. Стопил се от погледа на стареца, изчезнал в скалите, като същински демон. Внезапното изчезване в скалите е твърде съмнително. Вероятно слабите очи на стареца са пропуснали някои подробности, като пропъзвяване или приближка, но задигането на вързоп с дрехи е чисто земно явление. Трудно е да разберем по какъв начин е успял да изчезне този бял, но задигане-

— Съвсем ясно — заблуда, — Да, но този оголен факт не бива да преминава към дело — въздъхна Пирински. — Ние трябва да вземем под внимание всичко и да не се откъсваме от земята, по точно от белите скали. Или старецът се е заблудил, или не известният с пагон е бил просто наметнат с аба, а може би облечен в безликов шлифер.

— И следва да мислим, че белият човек и неизвестният с пагон са едно и също лице.

(Следва)

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — Велико Търново, ул. „Васил Левски“ — № 2. ТЕЛЕФОНИ: Главен редактор 24-58; зам. гл. редактор 25-26; отдела „Партиен живот и пропаганда“ 24-58; „Износ“ печат и дописници 25-27; отдела „Селско стопанство“ и „Култура, бит, хумор и сатира“ 23-08; отдела „Икономически“ 63-12; съобщество 63-79; канцелария и фотосътрудници 24-59; коректори в журен редактор 33-78, ТЕЛЕКС 822678.

П. П. Димитър Явлеников — Велико Търново
Индекс 21 301

Борба